

**Jana Pelnářová, 2009: Syndrom vyhoření u všeobecných sester
ve Vězeňské službě České republiky**

Práce Jany Pelnářové se zabývá zajímavým tématem syndromu vyhoření u všeobecných sester ve Vězeňské službě České republiky. Poměrně četná odborná sledovanost syndromu vyhoření se tak rozšiřuje do další konkrétní odbornosti sester, pracujících ve vězenství. Téma je originální a bylo zvoleno dobře.

Teoretická část je sepsána na 30 stranách a tvoří tak přibližně třetinu práce. Obsahuje 8 kapitol, kterými autorka prokázala dostatečnou znalost tématu, kterým se chce empiricky zabývat. Zvolila správnou literaturu, se kterou umí dobře pracovat. Kladně hodnotím kapitolu 8, ve které nás autorka seznamuje s problematikou práce s vězni, o které se tak často nedozvídáme a která je svým záměrem specifická, náročná a mnohým neznámá. Název kapitoly 1.1.1. Osobnost a psychologie sestry, podle mého názoru, zůstává dlužen svému obsahu. Chybí mi některá z definic osobnosti a trochu hlubší psychologický rozbor pojmu osobnost, opřený o literární citaci některé české psychologie osobnosti.

Empirická část je založena na sedmi jasně definovaných cílech. Metodou zkoumání je dotazník, jehož podstatě autorka dobře rozumí. Správně byl zvolen Maslach Burnout Inventory (MBI), doplněný samostatnou částí o osobních údajích dotázaných. Rozeslán byl 252 sledovaným respondentům vězeňské služby a navrácen v počtu 145. Vzhledem k záměrům práce je počet 145 dotázaných dostačující. Srozumitelnou formou autorka popisuje i charakteristiku zkoumaného prostředí, zkoumaného souboru i organizaci šetření. Zpracování a rozbor dat se opírá o 52 tabulek a 51 grafů, založených na procentuálním srovnávání. Zpracovány jsou precizně, přehledně a esteticky a doplněny jsou ještě slovními komentáři. Autorka dospívá k celé řadě zajímavých zjištění, která mohou zpětnovazebně pomoci vedoucím pracovníkům vězeňské služby k pohledu na psychickou a výkonovou zatíženost svých spolupracovníků a chovat se k nim preventivně.

Nejcennější součástí práce jsou kapitoly 10 a 11. Autorka v nich podává precizní souhrn a komentář k výsledkům. Důležitou součástí je i připravený koncept prevence syndromu vyhoření na úrovni jednotlivce v podmínkách vězeňské služby. Podává rovněž návod na položenou otázku, jak si pomoci. V podobě, jak svoje zjištění autorka prezentuje, mohou být spolupracovníkům předávána jako konkrétní preventivní opatření.

Závěry i anotace odpovídají požadavkům.

Seznam použité literatury je tvořen 15 prameny, byly vybrány adekvátně. Už výše jsem ale vyslovila názor o chybějícím zdroji psychologie osobnosti, aby mohl být syndrom vyhoření zasazen ještě do hlubšího osobnostního pojetí. Ve své práci autorka nicméně prokázala, že s literárními prameny umí pracovat – v případě dalšího vývoje studie by však literární zdroje měly být rozšířeny.

Kvalitně jsou zpracovány přílohy.

Námět pro diskusi:

Zeptat se, jak autorka se svým zjištěním naloží a zda toto může být pro její spolupracovníky konkrétní pomocí.

Závěrem:

Práce splňuje požadavky, kladené na bakalářské práce po stránce obsahové i formální.

Je precizně vypracována, cením si i určité sebekritičnosti při vyjádření neschopnosti sehnat adekvátní srovnávací studie; v Česku evidentně neexistují, otázkou je, jak frekventovány jsou v zahraničních pramenech. I to by mohlo být námětem pro další práci.

Doporučuji v tak důležitém tématu pokračovat.

Hodnotím: výborně

_____ /

.....
PhDr. Marie Rybářová

V Hradci Králové 18. května 2009